

ת"פ 9308/01 - מדינת ישראל-תביעות נגד פלוני (עוצר)-ויעוד חוותי

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 21-01-9308 מדינת ישראל נ' פלוני (עוצר)
בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיה ענת חולטה

בעניין: מדינת ישראל-תביעות נגד
ע"י ב"כ עוז רמה קלימי
נגד
פלוני (עוצר)-ויעוד חוות
ע"י ב"כ עוז מוני בן מוחה
הנאשם המאשימה

זכור דין

רקע

הנאשם הורשע בהתאם להודאותו, בהכרעת דין מיום 28.2.21 בעבירות כדלקמן:

תקיפה חבלנית לפי סעיף 380 בחוק העונשין, תשל"ג-1977 [להלן - החוק]
איומים לפי סעיף 192 לחוק.

על פי עובדות כתוב האישום המתוקן, ביום 3.1.21 בשעה 06:30 או בסמוך לכך, תקף הנאשם את אחיו [להלן - המתלון] בכר שנכנס לחדרו בעת שני ובעט בגבו פעמיים. בהמשך לכך, תלש את דלת חדר השינה מציריה והשליך אותה על המתלון, התישב על המתלון, חנק אותו והיכה אותו באגרופים ובסטירות לאחור החזה והפנים.

از נכנסת אם של הנאשם והמתלון לחדר, ומשכה את הנאשם מעל המתלון.

בהמשך לכך, הנאשם הלך אל המטבח, נטל סכין, חזר אל חדר השינה של המתלון, הצמיד את הסכין לגרונו ואיין לפגוע בו בכר שאמר לו שישחט ווירוג אותו.

از משכה האם את הנאשם מעל המתלון, והנאשם בעט במתלון בחזהו.

האם משכה את הסכין מידו של הנאשם, והנאשם נחתך בידו.

למתלון נגרמו שריטות במצחו ואדമומיות בעין ימין.

טענות הצדדים

עמוד 1

מטעם **המאשימה** הוגשו קריאות לעונש רישום פלילי [ת/1]. ב"כ **המאשימה** הגישה טיעון לעונש בכתב.

המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם במקורה זה הוא 20-10 חודשי מאסר. נטען, כי מדובר באירוע אלימות חמור שבדרך נס לא הסתיים בתוצאה חמורה יותר.

לנאהם עבר פלילי הכלול 7 הרשעות בתחוםים שונים והוא שוחרר ממאיסרו האחרון רק ביום 20.10.13. על כן נטען, שיש להטיל על הנאהם עונש חלק הגבוה של המתחם, בצוירוף מאסר מוותנה, קנס ופיצוי למתלוון.

ב"כ הנאהם טען, כי מתחם העונש ההולם מתייחס מ-6-4 חודשים ועד 12 חודשים. נטען, כי מתחם של 18-6 חודשים נקבע במקרים של חבלה חמורה כמו שבר מרוסק או נזק בלתי הפיך, וכי טיעון המאשימה מחמיר מדי. נטען, כי האירוע בלתי מתוכנן שהתרחש כאשר הנאהם היה תחת השפעת סמים (נתון שהועלה לראשונה בשלב הטיעון לעונש בגין דין אך המאשימה, בהגנותה, אישרה את הדבר). נטען, כי לא מדובר באירוע אלימות חמור אלא במריבה בין אחים בთוך ביתם, מקרה שכיה שאינו ברף החמור דוגמת אלימות רחוב. בסופו של דבר, המתלוון נחבל באופן שטхи.

נטען, כי עברו הפלילי של הנאהם כולל הרשעות שהן בעיקרן על רקע השימוש בסמים, והרשעות בעקבות אלימות מתונות. נטען, כי הנאהם נגמל באופן עצמאי מסמים בבית המעצר, לראשונה לא נטל תחליפי סם, והוא מעוניין להתחילה בטיפול ולצאת לחים חדשים.

הנאשם מוסר שמאז האירוע ישבו ההדורים ביניהם ובין אחיו יתר בני המשפחה. המתלוון כיים מאושפז, האם נכה והנאשם הוא שתומרק בהם.

הנאשם עצמו בדבריו לעונש טען, בנגד לדברי בא כוחו, כי בעת האירוע לא היה תחת השפעת סמים אלא מדובר במירבה "על שנות" וכן טען שהדلت הייתה שבורה גם לפני כן. הנאהם טען, כי היום הוא נקי מסמים, היבע צער על האירוע ומסר כי היום היכסים ביניהם "בסדר".

קביעת מתחם העונש ההולם:

מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאהם, לבין סוג ו מידת העונש המוטל עליו. בישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקורה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות העונשה הנוגגת; ונסיבות הקשורות ביצוע העבירה.

כתב האישום מתאר **אירוע מתמשך אחד** ומכאן שיש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד.

הנאשם החל בתקיפה האלימה של אחיו בעת ששון בmittou, בחדרו, במקום בו אדם אמר לו להיות שלו ביותר ומוגן ביוור. המתלוון, כך נמסר על ידי הנאהם בטיעון לעונש עצמו לוקה בנפשו וכאים מאושפז. גם לאחר שהאם (הנכה עצמה, כך נמסרה להפסיק את התקיפה האלימה הנאהם הצד יד בסכין, אים "לשחות" את אחיו ותקף אותו פעמיינספה).

הנאשם עצמו מסר כי ברקע למעשה העבירה מריבה על "שנות" ושלל את טיעון בא כוחו לccoli, כי באותה עת היה עמוד 2

תחת השפעת סמים.

עם זאת, דומה שאין מחלוקת כי ברקע קיימת התמכרות לסמנים מצד הנאשם והדברים משתקפים בಗילוין הרשות הבודדות שלו וכן בדבריו לבית המשפט כי הוא מקווה, זו הפעם, להיגמל.

תקיפת המתלוון בעת שהוא נם בmittito איננה יכולה להיחשב כMRIבה הדדי, ואין בה אלא מעשה מתוכנן, שבו התקף שאינו ישן יוזם אלימות כלפי הנתקף כשהוא ישן. לא ניתן לקבל את הטיעון המקהל כי מדוברMRIבה שכיחה ופעוטה בין אחים. אחים, גם כהם רבים, אינם נהגים לבועוט זה בזה בשנותם, להשליך זה על זה דלת שנעקרה מציריה או להצמיד סכין לצוואר.

גם אם ברקע לדברים "שטות", בדברי הנאשם, הרי שהפער בין "שטות" שברקע (אך לא ברקע המיידי שכן מדובר בתקיפת אדם בעת שנותן בשעת בוקר מוקדמת) ובין עוצמת התקיפה ואופיה אך ממחישה את מידת הפגעה בערכיים המוגנים.

אם מציאות זו היא שכיחה, יש לעקירה מן השורש בהטלה עונשים הולמים, כמוות החוקן.

משכך, יש לקבל את טיעון המאשימה, כי עוצמת הפגעה בערכיים המוגנים במקרה זה משמעותית.

עינתי באסמכאות אליהן הפנתה המאשימה, באבחן המתאים - לפחות או לחומר. עינתי גם באסמכאות נוספות שענין תקיפות ואיומים כלפי בני משפחה (ובמובהן מתקיפת בני זוג או תקיפת ילדים קטינים), ולמשל: 11-12-36103-4 כהן, 17459-05-11 גרובסקי, 14-01-14 18772-2323 שורץ, רע"פ 15-15-297 פלוני, רע"פ 14-14-6756 בן חמו.

עיוון בפסק דין, כמו גם הניסיון השיפוטי המצטבר המלמד על מידת "יאושם ותסכולם של בני משפחה, הנאלצים להתמודד עם מעשי תוקפנות של בן משפחה בגין (בין אם מדובר באח או בילד בגין) המתגורר בבית ופוגע בסביבתו. לעיתים הדבר נעשה על רקע מצוקה אובייקטיבית שיש בה ממשום הפתחת האשם ולוויותם לא. גם במצבים בהם החלטה להתלוון במשטרה היא תוצאה של סבל מתמשך ורוק לאחר שכלו כל הקיצין וגם כאשר לא מדובר בנסיבות נמ Schaft של קורבנות [במקרה זה אין בפני אינדייקציות לכך או לכך], בני המשפחה מקווים ומיהילים לשיקומו של הפוגע וושאופים להיטיב עמו.

בסוף יום, מתחם העונש ההולם צריך להיות צזה המעביר, מחד גיסא, מסר ברור וחד משמעו של הצבת גבולות, הרתעה וממול וmbtich לקורבנות העבירה הגנה לתקופה ממשמעותית אך מאידך גיסא, שלא יהיה חמור באופן שיריע מפני הגשת תלונה בשם לב לרצון הבסיסי, הנלווה מDIR לתלונה בעניין בן משפחה קרוב (במובהן מאילומות בין בני זוג שם המאפיינים והשיקולים לעתים שונים), כי הקשרים המשפחתיים לא יגדרו וכי התקוף ישתקפן. בנוסף, מתחם העונש ההולם צריך להיקבע באופן רחב מספיק, כך שניתן יהיה לתת ביטוי בתוך המתחם לשיקולים הפרטניים הרלוונטיים, למידת הרצידיביזם וכן לאפשר, במקרים המתאים, להימנע מהטלה עונשי מסר מאחריו סורג ובריח משיקולי שיקום, גם אם לא שלמים.

בהתנתקן כל המפורט לעיל בשים לב לשיקולים הכלליים בעבירות מעין אלה (במסגרת המשפחתית ושלא בין בני זוג או קטינים) ובנסיבות הפרטניות של האירוע (תקיפת המתלוון בשנותו, תקיפה חמורה תוך שימוש בחפץ, אירוע נמשך שככל גם איומים בסכין) אני קובעת, כי מתחם העונש ההולם הוא 18-6 חודשים מסר בפועל, בצירוף עונשים נלוויים.

סטייה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום:

אין במקורה זה שיקולים אשר מצדיקים סטייה ממתחם משיקולי שיקום. בית המשפט מצטרף לתקוותו של הנאשם ובא כוחו כי הנאשם, זו הפעם, יתמיד בגמילה מסוימת וישקם את עצמו. בית המשפט משוכנע כי גם המתلون ואמו מייחלים לכך. לעומת זאת, אין בפני אסמכתאות מספקות לקביעה, כי תקוות הנאשם מתרגמת במעשה המלמד על סיכוי של ממש לשיקום.

קביעת העונש המתאים בגדבי המתחם

בגזרת העונש המתאים לנימוק, בגדבי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה.

לקחת ב בחשבון, מזה, כי הנאשם נטל אחריות על מעשיו וمبיע שאיפה לחזור למוטב. מאידך גיסא, לקחת ב בחשבון את עברו הפלילי בעבירותות שונות ומגוונות וכי המעשה בו הורשע בוצע זמן קצר לאחר ששוחרר מעונש מאסר קודם.

לקחת ב בחשבון גם את הרצון שהביע הנאשם להשתלב במסגרת טיפולית בין כתלי בית הסוהר.

בשים לב לכל אלה, יש למקם את עניינו של הנאשם במרכז המתחם.

לא מצאתי לנכון להטיל על הנאשם עונשה פיזי כספי, בשימ לב למצב המשתקף מהטייעונים של התא המשפחת ולכך שמדובר במקרה זה בתא משפחתית אחד שבו כל בני הבית תלויים זה זהה.

סוף דבר:

לאחר שהקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 12 חודשים מאסר בפועל, בגיןימי מעצרו בהתאם לרשומי שב"ס.
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחררו, יעבור הנאשם עבירות אלימות.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ"ד איר תשפ"א, 06 Mai 2021, במעמד הצדדים.